

2. nedelja med letom - 15. januar 2023

Iz 49,3.5-6

Odlomek je tako nesrečno iztrgan iz besedila drugega speva o Božjem služabniku iz Knjige tolažbe, da je za razumevanje treba imeti pred očmi širše sobesedilo. Šele potem razumemo, da gre za neke vrste prerokovo avtobiografijo s tremi členi: 1. izbor, poklic in priprava "služabnika"; 2. preplašenost in zaupanje "služabnika", kar je izraženo s pritožbo; 3. novo poslanstvo, ki igra bistveno vlogo tudi v stari zavezi. Prerok odkriva, da je bil poklican k svojemu poslanstvu že od spočetja naprej, kot je bil poklican Jeremija. Kot Ezekiel bo moral potegniti meč, kot Jakob se bo moral boriti za svoje poslanstvo noč in dan. Apostolska Cerkev je v preroku gledala Kristusa, mi pa vidimo v njih tudi Cerkev samo, saj je končno Cerkev med nami navzoči Kristus, oziroma njegovo skrivnostno telo. Zato je jasen zaključek: ne samo da ima Cerkev pravico in dolžnost braniti svojo svobodo v vsakem družbenem sistemu, ampak mora brati Božjo besedo v dogodkih zgodovine in jo razlagati. Bog namreč hoče in udejanja svojo slavo po dejanjih služabnika, ki ga je On oblikoval in izbral, to je po svoji dejavnosti do Kristusa in do nas. Zakaj preko Božjega služabnika - preko Jezusa in nas - se Bog svetu izkazuje kot Gospod in udejanja svoje zveličanje v svetu, ki potem vrača Božjo slavo: odrešenje sveta in Gospodova slava postaneta isto. Božji služabnik - Jezus v nas - dobi svojo osebno čast v isti meri, v kateri se v svoji službi Bogu in svetu odpre z vso svojo človeško naravo.